

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/723 z dnia 16 lutego 2017 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) nr 640/2014 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/724 z dnia 24 kwietnia 2017 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 4
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/725 z dnia 24 kwietnia 2017 r. w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej mezo-trion, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾ 24
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/726 z dnia 24 kwietnia 2017 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 29

DECYZJE

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/727 z dnia 23 marca 2017 r. w sprawie uznania Czarnogóry zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/106/WE w odniesieniu do systemów szkolenia marynarzy i wydawania im świadectw (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 1815) ⁽¹⁾ 31

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/728 z dnia 20 kwietnia 2017 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/92/UE w sprawie nadzoru, kontroli zdrowia roślin i środków, które należy podejmować w odniesieniu do drewnianych materiałów opakowaniowych faktycznie stosowanych w transporcie określonych towarów pochodzących z Chin (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 2429) 33
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/729 z dnia 20 kwietnia 2017 r. dotycząca wniosku o odstępstwo złożonego przez Republikę Chorwacji zgodnie z art. 9 ust. 4 dyrektywy Rady 98/41/WE w sprawie rejestracji osób podróżujących na pokładzie statków pasażerskich płynących do portów państw członkowskich Wspólnoty lub z portów państw członkowskich Wspólnoty (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 2437) 35

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1255/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 223/2014 w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym o przepisy określające zawartość rocznych i końcowych sprawozdań z wdrażania, w tym wykaz wspólnych wskaźników (Dz.U. L 337 z 25.11.2014) 37

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2017/723

z dnia 16 lutego 2017 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) nr 640/2014 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 77 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W świetle doświadczeń zebranych po wprowadzeniu płatności z tytułu praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska („płatności z tytułu zazieleniania”), o której mowa w tytule III rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ⁽²⁾, należy uprościć niektóre przepisy dotyczące metody obliczania płatności z tytułu zazieleniania ustanowione w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 640/2014 ⁽³⁾.
- (2) W ramach zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli obliczanie pomocy, do której uprawniony jest beneficjent, opiera się na pojęciu „grupy upraw”. Wydaje się jednak, że pojęcie to nie jest konieczne w szczególnym kontekście płatności z tytułu zazieleniania, ponieważ płatność z tytułu zazieleniania obliczana jest na podstawie całkowitej powierzchni gospodarstwa. W trosce o uproszczenie, pojęcie „grupy upraw” należy znieść w odniesieniu do płatności z tytułu zazieleniania.
- (3) W art. 24 i 26 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014 ustanawia się zasady obliczania zmniejszenia płatności z tytułu zazieleniania w przypadku niezgodności odpowiednio ze zobowiązaniami w zakresie dywersyfikacji upraw i z wymaganiami w zakresie obszarów proekologicznych. Te obliczenia uwzględniają współczynnik różnicy oraz wskaźnik zmniejszenia w wysokości 50 %. W trosce o przejrzystość, lecz nie zmieniając przy tym poziomu zmniejszeń, uzasadnione jest, aby dostosować te przepisy oraz zastąpić współczynnik różnicy i wskaźnik zmniejszenia w wysokości 50 % mnożnikiem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej i uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. L 181 z 20.6.2014, s. 48).

- (4) W celu uzyskania lepszej równowagi między poziomem dotkliwości zmniejszeń a koniecznością zachowania proporcjonalnego i uczciwego charakteru zmniejszeń należy złagodzić zmniejszenia płatności z tytułu zazieleniania, w przypadku gdy obowiązek dywersyfikacji upraw obejmuje stosowanie trzech różnych upraw.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) nr 640/2014.
- (6) Aby uniknąć sytuacji, w której państwa członkowskie musiałyby dostosować swoje systemy obliczania płatności w odniesieniu do roku składania wniosków 2016 w trakcie okresu płatności, oraz aby zapewnić beneficjentom przewidywalność co do tego, które przepisy mają zastosowanie do obliczania płatności, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie od dnia 16 października 2017 r. w odniesieniu do lat składania wniosków rozpoczynających się od dnia 1 stycznia 2017 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 640/2014

W rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 640/2014 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

Zasady ogólne

Do celów niniejszej sekcji, jeżeli ten sam obszar zatwierdzony jest dla więcej niż jednej z praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska, o których mowa w art. 43 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, w celu obliczania płatności z tytułu praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska, zwanej dalej »płatnością z tytułu zazieleniania«, obszar ten uwzględnia się osobno dla każdej z tych praktyk.”;

- 2) w art. 23 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Bez uszczerbku dla kar administracyjnych mających zastosowanie zgodnie z art. 28, jeżeli obszar zgłoszony w pojedynczym wniosku o płatność podstawową lub jednolitą płatność obszarową przekracza obszar zatwierdzony, do obliczania płatności z tytułu zazieleniania stosuje się obszar zatwierdzony.”;

- 3) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 24

Zmniejszenie płatności z tytułu zazieleniania w przypadku niezgodności ze zobowiązaniami w zakresie dywersyfikacji upraw

1. W przypadku gruntów ornych, w odniesieniu do których w art. 44 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 wymaga się stosowania co najmniej dwóch różnych upraw, a uprawa główna nie może zajmować więcej niż 75 % całkowitej powierzchni gruntów ornych, lecz obszar zatwierdzony dla uprawy głównej zajmuje więcej niż 75 % całkowitej powierzchni zatwierdzonych gruntów ornych, obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z art. 23 niniejszego rozporządzenia zmniejsza się o dwukrotność powierzchni zajmowanej przez uprawę główną i przekraczającej 75 % całkowitej powierzchni zatwierdzonych gruntów ornych.

2. W przypadku gruntów ornych, w odniesieniu do których w art. 44 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 wymaga się stosowania co najmniej trzech różnych upraw, a uprawa główna nie może zajmować więcej niż 75 % całkowitej powierzchni gruntów ornych, lecz obszar zatwierdzony dla uprawy głównej zajmuje więcej niż 75 % całkowitej powierzchni zatwierdzonych gruntów ornych, obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z art. 23 niniejszego rozporządzenia zmniejsza się o powierzchnię zajmowaną przez uprawę główną i przekraczającą 75 % całkowitej powierzchni zatwierdzonych gruntów ornych.

3. W przypadku gruntów ornych, w odniesieniu do których w art. 44 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 wymaga się stosowania co najmniej trzech różnych upraw, a dwie uprawy główne nie mogą zajmować więcej niż 95 % całkowitej powierzchni gruntów ornych, lecz obszar zatwierdzony dla dwóch upraw głównych zajmuje więcej niż 95 % całkowitej powierzchni zatwierdzonych gruntów ornych, obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z art. 23 niniejszego rozporządzenia zmniejsza się o pięciokrotność powierzchni zajmowanej przez dwie uprawy główne i przekraczającej 95 % całkowitej powierzchni zatwierdzonych gruntów ornych.

4. W odniesieniu do gospodarstw, w przypadku których zgodnie z art. 44 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 wymaga się, aby uprawa główna na pozostałych gruntach ornych nie zajmowała więcej niż 75 % tych pozostałych gruntów ornych, lecz obszar zatwierdzony dla uprawy głównej na pozostałych zatwierdzonych gruntach ornych zajmuje więcej niż 75 %, obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z art. 23 niniejszego rozporządzenia zmniejsza się o dwukrotność powierzchni zajmowanej przez uprawę główną i przekraczającej 75 % tych pozostałych zatwierdzonych gruntów ornych.

5. W przypadku stwierdzenia, że przez trzy lata beneficjent nie spełniał wymogów w zakresie dywersyfikacji upraw, jak określono w niniejszym artykule, obszar, o który w kolejnych latach zmniejsza się obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z ust. 1–4, mnoży się przez 2.”;

4) art. 26 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Jeżeli wymagany obszar proekologiczny przekracza zatwierdzony obszar proekologiczny z uwzględnieniem współczynnika ważenia dla obszarów proekologicznych, przewidzianego w art. 46 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z art. 23 niniejszego rozporządzenia zmniejsza się o dziesięciokrotność obszaru proekologicznego, którego istnienia nie stwierdzono.

Do celów akapitu pierwszego zatwierdzony obszar proekologiczny nie może przekraczać udziału zgłoszonych obszarów proekologicznych w całkowitej powierzchni zgłoszonych gruntów ornych.

3. W przypadku stwierdzenia, że przez trzy lata beneficjent nie spełniał wymogów w zakresie obszaru proekologicznego, jak określono w niniejszym artykule, obszar, o który w kolejnych latach zmniejsza się obszar wykorzystywany do obliczania płatności z tytułu zazieleniania zgodnie z ust. 2, mnoży się przez 2.”.

Artykuł 2

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 16 października 2017 r. w odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy w ramach płatności z tytułu zazieleniania oraz do pojedynczych wniosków odnoszących się do lat składania wniosków rozpoczynających się od dnia 1 stycznia 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 lutego 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/724**z dnia 24 kwietnia 2017 r.**

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenia podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) Rada nałożyła, rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 248/2011 ⁽²⁾, ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”). Cło obliczone na podstawie poziomu usuwającego szkodę wynosiło od 7,3 % do 13,8 %.
- (2) Komisja zmieniła, rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1379/2014 ⁽³⁾ w następstwie dochodzenia antysubsydyjnego oraz w ramach częściowego przeglądu okresowego środków antydumpingowych, pierwotne cło antydumpingowe na wartości kształtujące się w przedziale od 0 % do 19,9 % i nałożyła dodatkowe cło wyrównawcze wynoszące od 4,9 % do 10,3 %.
- (3) Wynikające z tego działania połączone środki wyrównawcze i antydumpingowe w formie ceł *ad valorem* wynosiły od 4,9 % do 30,2 %.

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (4) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu obowiązujących środków antydumpingowych Komisja otrzymała wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia dotyczącego tych środków na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (5) Wniosek został złożony w dniu 14 grudnia 2015 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Włókna Szklanego (European Glass Fibre Producers Association – „APFE”) w imieniu producentów reprezentujących więcej niż 25 % ogólnej produkcji unijnej niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych.
- (6) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków antydumpingowych istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu i ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu unijnego.

1.3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (7) Ustaliwszy, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu, Komisja wszczęła przegląd wygaśnięcia ⁽⁴⁾ na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w dniu 15 marca 2016 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. L 67 z 15.3.2011, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 367 z 23.12.2014, s. 22.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 99 z 15.3.2016, s. 10.

1.4. Zainteresowane strony

- (8) W zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia Komisja wezwała zainteresowane strony do wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała APFE, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących w ChRL i władze ChRL, znanych importerów, dostawców i użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła ich do udziału.
- (9) W zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia Komisja stwierdziła, że zamierza wybrać Turcję jako państwo trzecie o gospodarce rynkowej („państwo analogiczne”) w rozumieniu art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Komisja wskazała również, że w świetle posiadanych przez nią informacji inni producenci działający na zasadach gospodarki rynkowej mogą znajdować się m.in. w Egipcie, Malesji i na Tajwanie.
- (10) Komisja wysłała zawiadomienia do władz Egiptu, Japonii, Malesji, Tajwanu, Turcji i USA, informując je o wszczęciu dochodzenia i wzywając do dostarczenia informacji na temat produkcji i sprzedaży niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych w tych państwach. Następnie wysłano pisma z załączonym kwestionariuszem do wszystkich znanych producentów, zwracając się z prośbą o współpracę w ramach przeglądu.
- (11) Zainteresowane strony miały możliwość przedłożenia uwag w sprawie wszczęcia przeglądu oraz złożenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych.

1.5. Kontrola wyrywkowa

- (12) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać doboru próby zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w ChRL

- (13) Aby zdecydować, czy kontrola wyrywkowa jest konieczna, a jeżeli tak, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich znanych producentów eksportujących i jedno zrzeczenie w ChRL do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Poza tym Komisja zwróciła się do władz ChRL o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy mogliby być zainteresowani udziałem w dochodzeniu, i skontaktowanie się z nimi.
- (14) Pięciu producentów eksportujących z ChRL przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja na początku zaproponowała próbę złożoną z trzech producentów eksportujących, opierając się na największej wielkości wywozu, którą można było właściwie zbadać w dostępnym czasie.
- (15) Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego dobór próby został skonsultowany ze wszystkimi znanymi producentami eksportującymi zainteresowanymi sprawą oraz z władzami ChRL. Żaden z nich nie zgłosił uwag.
- (16) Wkrótce po otrzymaniu kwestionariusza największe z trzech przedsiębiorstw objętych próbą wycofało się ze współpracy. Zostało ono zastąpione przez Komisję kolejnym największym pod względem wielkości wywozu producentem eksportującym.

Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (17) Komisja ogłosiła w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego przy doborze próby Komisja opierała się na kryterium największej wielkości sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym.
- (18) Próba ta składała się z trzech grup przedsiębiorstw dysponujących zakładami produkcyjnymi zlokalizowanymi w Belgii, we Francji, Włoszech i na Słowacji oraz reprezentujących około 74 % całkowitej sprzedaży na rynku unijnym. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie wstępnie dobranej próby. Nie otrzymano żadnych uwag. W związku z tym Komisja stwierdziła, że próba jest reprezentatywna dla przemysłu unijnego.

Kontrola wyrwykowa importerów

- (19) Aby zdecydować, czy dobór próby jest konieczny, a jeżeli tak, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała importerów do podania informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (20) Ośmiu importerów przedstawiło wymagane informacje i zgodziło się na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby trzech importerów, kierując się największą wielkością przywozu do Unii. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych importerów, których dotyczy postępowanie. Żaden z nich nie zgłosił uwag.

1.6. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (21) Komisja przesłała kwestionariusze do trzech objętych próbą producentów unijnych, trzech importerów objętych próbą, producentów eksportujących objętych próbą oraz do znanych producentów eksportujących w Egipcie, Japonii, Malezji, Turcji, USA i na Tajwanie.
- (22) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech producentów unijnych, dwóch importerów i trzech producentów w Japonii, Malezji i Turcji. Żaden z chińskich producentów eksportujących objętych próbą nie przedłożył odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (23) Komisja wysłała również kwestionariusze do 64 znanych użytkowników i otrzymała 19 odpowiedzi.

1.7. Wizyty weryfikacyjne

- (24) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów niniejszego dochodzenia. Wizyty weryfikacyjne przeprowadzone na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego miały miejsce na terenie następujących przedsiębiorstw:
- a) Producenci unijni
- 3B Fibreglass SPRL, Belgia,
 - European Owens Corning Fibreglass SPRL, Belgia,
 - Johns Manville Slovakia a.s., Słowacja.
- b) Producent eksportujący w państwie analogicznym
- Nippon Electric Glass Co., Ltd., Japonia.

1.8. Okres objęty dochodzeniem przeglądowym i okres badany

- (25) Dochodzenie dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu objęło okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądowym” lub „ODP”).
- (26) Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa ponownego zaistnienia szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (27) Produktem objętym postępowaniem są nici cięte z włókien szklanych, o długości nieprzekraczającej 50 mm; niedoprzędę z włókien szklanych, z wyłączeniem niedoprzędów z włókien szklanych, które są impregnowane i powlekane i których straty podczas prażenia wynoszą więcej niż 3 % (zgodnie z normą ISO 1887); oraz maty z włókien szklanych z wyłączeniem mat z waty szklanej, obecnie objęte kodami CN 7019 11 00, ex 7019 12 00 (kody TARIC 7019 12 00 21, 7019 12 00 22, 7019 12 00 23, 7019 12 00 25, 7019 12 00 39) i 7019 31 00, pochodzące z ChRL.
- (28) Produkt objęty postępowaniem jest surowcem stosowanym najczęściej do wzmacniania żywic termoplastycznych i termoutwardzalnych w przemyśle materiałów kompozytowych. Wzmocnione w ten sposób materiały kompozytowe (materiały wzmocnione włóknem szklanym) są stosowane w wielu branżach, takich jakich: przemysł transportowy (sektor motoryzacyjny, morski, lotniczy i kosmonautyczny oraz wojskowy), przemysł elektryczny/elektroniczny, produkcja energii wiatrowej, budownictwo, produkcja rur i zbiorników, towary konsumpcyjne itp.

2.2. Produkt podobny

- (29) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- a) produkt objęty postępowaniem;
 - b) produkt produkowany i sprzedawany na rynku krajowym Japonii, która posłużyła jako państwo analogiczne; oraz
 - c) produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.
- (30) Komisja uznaje zatem, że wymienione produkty są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. DUMPING

3.1. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia lub kontynuacji dumpingu

- (31) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy obecnie ma miejsce dumping i czy ewentualne wygaśnięcie środków mających zastosowanie do przywozu z ChRL mogłoby doprowadzić do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.

3.1.1. Wartość normalna i państwo analogiczne

- (32) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalna została określona na podstawie ceny lub wartości konstruowanej w państwie trzecim o gospodarce rynkowej. W tym celu Komisja wybrała państwo analogiczne.
- (33) Komisja zwróciła się do znanych producentów eksportujących produktu podobnego w Egipcie, Japonii, Malezji, Turcji, USA i na Tajwanie o udzielenie informacji w formie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym państwa analogicznego i otrzymała odpowiedzi od trzech producentów w Japonii, Malezji i Turcji ⁽¹⁾.
- (34) Po opublikowaniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania APFE przedstawiło uwagi na poparcie Turcji jako państwa analogicznego.
- (35) W pierwotnym dochodzeniu w 2011 r. Komisja wybrała Turcję jako państwo analogiczne w celu ustalenia wartości normalnej dla ChRL. W pierwotnym dochodzeniu Komisja otrzymała tylko jedną odpowiedź od Turcji.
- (36) Do celów wyboru państwa analogicznego Komisja wzięła pod uwagę wszystkie wiarygodne informacje dostępne w chwili wyboru, uwzględniając elementy takie jak, między innymi, sprzedaż krajowa, wielkość rynku i poziom konkurencji na rynku krajowym.
- (37) Sprzedaż krajowa producenta japońskiego pod względem kodów CN była prawie w pełni zgodna z produktami wywozonymi z ChRL. W przypadku Turcji zgodność ta była poniżej 50 %. W przypadku sprzedaży krajowej producenta eksportującego w Malezji, jej poziom zgodności był tak niski, że Komisja musiała wyłączyć Malezję z procesu wyboru państwa analogicznego.
- (38) Komisja oszacowała japoński rynek produktu podobnego na około trzy razy większy od rynku tureckiego. Komisja uznała rynek japoński obejmujący sześciu znanych producentów lokalnych za bardziej konkurencyjny w porównaniu z rynkiem tureckim, na którym funkcjonował tylko jeden znany producent. Japonia nie stosowała żadnych ceł wobec produktu podobnego, natomiast w Turcji obowiązywało cło w wysokości 7 % oraz cła antydumpingowe i wyrównawcze łącznie na poziomie od 24,5 % do 35,75 % wobec przywozu z ChRL.
- (39) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że Japonia jest najodpowiedniejszym państwem analogicznym zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (40) Do Komisji nie wpłynęły dalsze uwagi dotyczące wyboru państwa analogicznego w następstwie wyboru Japonii.

⁽¹⁾ Japan, Nippon Electric Glass Co., Ltd. (Japonia), Malaysia, Nippon Electric Glass (Malezja) oraz CAM ELYAF SANAYİİ A.Ş. (Turcja)

- (41) Informacje otrzymane od współpracującego producenta w państwie analogicznym posłużyły jako podstawa do ustalenia wartości normalnej dla ChRL, zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (42) Wartość normalną ustalono na podstawie cen krajowych w normalnym obrocie handlowym stosowanych przez współpracujących producentów japońskich.

3.1.2. *Cena eksportowa*

- (43) Komisja nie otrzymała odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od żadnego z objętych próbą producentów eksportujących w ChRL. Ze względu na brak współpracy, zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, Komisja poinformowała producentów eksportujących w ChRL i władze ChRL, że jeżeli producenci eksportujący nie nawiążą dostatecznej współpracy, Komisja będzie mogła oprzeć swoje ustalenia na dostępnych faktach. Komisja podkreśliła również, że ustalenia oparte na dostępnych faktach mogą być mniej korzystne dla stron, których dotyczy postępowanie. Nie otrzymano żadnej odpowiedzi. W związku z tym Komisja ustaliła cenę eksportową na podstawie danych statystycznych dotyczących przywozu z bazy COMEXT Eurostatu na poziomie odpowiednich kodów CN.

3.1.3. *Porównanie*

- (44) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia rzetelnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Korekty w zakresie 0 – 7 % wprowadzono w odniesieniu do transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, kosztów kredytów i pakowania.

3.1.4. *Margines dumpingu*

- (45) W trakcie dochodzenia Komisja ustaliła, że numery kontrolne produktu wymagane w kwestionariuszu Komisji nie mogły być powiązane z kodami TARIC. W związku z tym Komisja dokonała porównania ceny eksportowej i wartości normalnej w oparciu o kody CN (7019 11 00 dla nici szklanych ciętych, 7019 12 00 dla niedoprzędów oraz 7019 31 00 dla mat).
- (46) Na tej podstawie Komisja ustaliła margines dumpingu wyrażony jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem na poziomie wyższym od 70 %.

3.2. **Zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylecia środków**

- (47) Ze względu na brak współpracy, zgodnie z art. 18 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, Komisja wykorzystwała do celów swoich ustaleń informacje zawarte we wniosku o dokonanie przeglądu oraz informacje z innych niezależnych i dostępnych źródeł, takich jak opublikowane cenniki, oficjalne statystyki importowe, lub informacje uzyskane od zainteresowanych stron podczas dochodzenia i informacje uzyskane w toku poprzednich dochodzeń.

3.2.1. *Moce produkcyjne*

- (48) W celu ustalenia ewentualnego rozwoju przywozu w przypadku uchylecia środków Komisja zbadała dostępne informacje dotyczące mocy produkcyjnych, produkcji i konsumpcji produktów z włókien szklanych na rynku krajowym w ChRL, a także wywozu z ChRL. Informacje w tym zakresie pochodziły głównie od APFE⁽¹⁾. Informacje te opierały się na statystykach handlowych (przywóz/wywóz) i analizach biznesowych zgromadzonych przez członków stowarzyszenia. Komisja porównała je z informacjami pochodzącymi z innych dostępnych niezależnych źródeł i nie znalazła żadnych dodatkowych dowodów. Informacje dostarczone przez APFE w odniesieniu do mocy produkcyjnych nie zostały zakwestionowane przez zainteresowane strony.
- (49) Całkowita produkcja włókien szklanych z ChRL w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przekraczała krajową konsumpcję o ponad 700 tys. ton metrycznych, z czego około 90 % zostało wywiezione do innych państw trzecich, a około 10 % do Unii. Nadwyżkę mocy produkcyjnych w ChRL w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym oszacowano na około 150 tysięcy ton metrycznych, co stanowi ponad 15 % całkowitej konsumpcji w Unii (zob. motyw (68) poniżej). W oparciu o szacunki, nadwyżki mocy produkcyjnych w ChRL zwiększyły się ponad dwukrotnie w 2016 r. do około 300 tys. ton lub 30 % całkowitej konsumpcji w Unii.

⁽¹⁾ Informacje dostarczone przez APFE w październiku 2016 r. na podstawie prezentacji „European Market and Supply Situation”.

- (50) Pomimo tej nadwyżki mocy produkcyjnych i prognozowanego spowolnienia wzrostu popytu krajowego w 2016 r., chińscy producenci włókien szklanych w dalszym ciągu zwiększali moce produkcyjne w ChRL oraz w innych państwach trzecich ukierunkowanych na rynek unijny.
- (51) Nadwyżka mocy produkcyjnych w ChRL i porównanie z poziomem konsumpcji w Unii zwiększają prawdopodobieństwo, że przywóz znacznie wzrośnie jeżeli środki antydumpingowe zostaną uchylone.

3.2.2. Ceny na rynku unijnym

- (52) W celu ustalenia ewentualnych zmian przywozu w przypadku uchylecia środków, Komisja zbadała atrakcyjność rynku unijnego pod względem cen.
- (53) Komisja przeanalizowała dane dotyczące wywozu z Chin na poziomie kodów CN ⁽¹⁾ w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Niedoprzędzy reprezentowały rodzaj włókien szklanych o największej wielkości wywozu z ChRL. W odniesieniu do wywozu niedoprzędów rynek unijny był drugim po USA najważniejszym rynkiem. Ceny, nawet jeśli podobne na całym świecie, były najwyższe w Unii i wynosiły 1 USD za kilogram. Dla porównania kształtowały się one na poziomie 0,99 USD w przypadku USA i zaledwie 0,85 USD za kilogram w przypadku Malezji i Indii ⁽²⁾. Ceny w wywozie do Unii były najwyższe spośród 10 najważniejszych rynków eksportowych ⁽³⁾.
- (54) W odniesieniu do nici szklanych ciętych rynek unijny był piątym rynkiem pod względem znaczenia dla wywozu z ChRL. Ceny w Unii były znacznie wyższe w porównaniu do głównych rynków eksportowych, w kolejności ich znaczenia: USA, Korea, Japonia i Indie.
- (55) W odniesieniu do włókien szklanych rynek unijny był najważniejszym rynkiem spośród głównych rynków eksportowych dla ChRL, a ceny stosowane na tym rynku były najbardziej atrakcyjne. Drugim najważniejszym rynkiem zbytu dla mat z włókien szklanych były USA, w przypadku których poziom średnich cen był nieco wyższy. Ceny stosowane na innych rynkach (w kolejności ich znaczenia – Wietnam, Indonezja, Zjednoczone Emiraty Arabskie) były niższe lub znacznie niższe niż ceny stosowane na rynku Unii.
- (56) Komisja oparła powyższą analizę na danych na poziomie kodu celnego (kod CN). Ze względu na brak współpracy ze strony chińskich producentów eksportujących Komisja nie posiadała danych na poziomie numeru kontrolnego produktu. Dane dotyczące cen na poziomie numeru kontrolnego produktu byłyby bardziej precyzyjne i nie byłyby obciążone ewentualnymi błędami wynikającymi z dużych wahań cen w ramach tej samej kategorii produktu (np. nici szklane cięte o różnych średnicach).
- (57) Mimo tego ograniczenia można stwierdzić na podstawie dostępnych faktów, że ceny stosowane wobec większości innych rynków były niższe niż ceny stosowane względem rynku unijnego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Mając na uwadze atrakcyjne ceny na rynku unijnym, prawdopodobne jest, że znaczące ilości obecnie sprzedawane na innych rynkach zostałyby przekierowane na rynek unijny w przypadku uchylecia środków antydumpingowych. Jak wskazano w motywie (49) powyżej ponad 600 tys. ton wywieziono na inne rynki, a zatem wielkość ta mogłaby przynajmniej częściowo zostać przekierowana na rynek unijny.
- (58) Atrakcyjność rynku unijnego potwierdzają też inwestycje eksporterów chińskich w państwach trzecich, szczególnie w Egipcie. Oszacowane moce produkcyjne pieców zainstalowanych w Egipcie wyniosły 80 tys. ton metrycznych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Szacuje się, że do końca 2017 r. moce te osiągną 160 tys. ton metrycznych, a do 2019 r. 200 tysięcy ton metrycznych ⁽⁴⁾.
- (59) Poziom cen na rynku unijnym i jego znaczenie dla wywozu z ChRL pozwalają Komisji stwierdzić, że rynek unijny jest atrakcyjny dla producentów włókien szklanych z ChRL. Istnieje duże prawdopodobieństwo, że przywóz znacznie wzrośnie, jeżeli środki antydumpingowe zostaną uchylone.

⁽¹⁾ Informacje dotyczące cen na podstawie statystyk celnych.

⁽²⁾ Wielkości wywożone z ChRL w ODP w tonach metrycznych wynosiły około 111 tys. do USA, 78 tys. do Unii, 16 tys. do Malezji oraz 14 tys. do Indii.

⁽³⁾ Kolejność państw według znaczenia ich rynku: USA, UE, Arabia Saudyjska, Korea Południowa, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Kanada, Tajlandia, Japonia, Malezja i Indie.

⁽⁴⁾ Informacje dostarczone przez APFE w październiku 2016 r. na podstawie prezentacji „European Market and Supply Situation”.

3.2.3. Pozostałe ustalenia

- (60) W toku postępowania Komisji związanego z dochodzeniem antysubsydyjnym w 2014 r. potwierdzono szereg zachęt udostępnionych branży włókien szklanych z ChRL, co wskazuje, że ChRL jest gotowa wspierać rozwój przemysłu włókien szklanych i jego obecności na całym świecie. Dlatego należy oczekiwać wzrostu wywozu na rynek Unii w przypadku uchylecia środków antidumpingowych.
- (61) We wrześniu 2016 r. Indie rozszerzyły zakres stosowania cła antidumpingowego o przywóz włókien szklanych z ChRL. W listopadzie 2016 r. Turcja przedłużyła okres obowiązywania ceł antidumpingowych nałożonych na taki przywóz. Istnienie ceł antidumpingowych na innych rynkach zmniejsza ich atrakcyjność dla chińskich eksporterów.
- (62) W odniesieniu do chińskiej polityki cenowej Komisja uważa istnienie środków antidumpingowych w innych państwach trzecich za dodatkową wskazówkę co do stosowania praktyk dumpingowych przez chińskich producentów eksportujących.

3.2.4. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu

- (63) W związku z powyższym Komisja oczekuje, że doszłoby do wznowienia wywozu z Chin po cenach dumpingowych w większych ilościach, a przywóz ten wywierałby większą presję cenową na rynku unijnym, jeżeli obowiązujące środki byłyby uchylone.

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (64) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przez siedmiu producentów w Unii. Przedsiębiorstwa te reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (65) Komisja ustaliła całkowitą produkcję unijną w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym na poziomie wynoszącym około 652 tysięcy ton w oparciu o informacje dotyczące przemysłu unijnego dostarczone przez APFE.
- (66) Jak wskazano w motywie (18), Komisja objęła kontrolą wrywkową zakłady produkcyjne trzech producentów unijnych, reprezentujących 74 % całkowitej sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym oraz 68 % całkowitej produkcji w Unii.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (67) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie (i) wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym (w tym celu wykorzystano dane przedstawione przez APFE) oraz (ii) wielkości przywozu z państw trzecich (ustalonej w oparciu o dane pochodzące z bazy COMEXT Eurostatu).
- (68) Konsumpcja w Unii kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii (w tonach metrycznych)

	2012	2013	2014	2015 (ODP)
Całkowita konsumpcja w Unii	750 645	813 760	897 396	960 818
Indeks (2012 = 100)	100	108	120	128

Źródło: Dane dostarczone przez APFE; Eurostat (baza COMEXT).

- (69) W okresie badanym konsumpcja w Unii znacznie się zwiększyła. Ten wzrost oznacza powrót do poziomu działalności sprzed kryzysu finansowego. Wzrost ten był napędzany przez dynamiczny rozwój przemysłu termoplastycznego i znaczny wzrost popytu na lekkie trwałe materiały.

4.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (70) Przywóz do Unii z ChRL kształtował się następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu (w tonach metrycznych) i udział w rynku

	2012	2013	2014	2015 (ODP)
Wielkość przywozu z ChRL	101 953	121 634	148 796	77 669
Indeks (2012 = 100)	100	119	146	76
Udział w rynku (%)	14	15	17	8
Indeks (2012 = 100)	100	107	121	57

Źródło: Eurostat (baza COMEXT).

- (71) Zwiększenie wielkości przywozu w latach 2012 – 2014 wskazuje na ograniczony wpływ pierwotnego cła antydumpingowe nałożonego w 2011 r. Wzrost poziomu środków w 2014 r., wraz ze wzrostem wartości USD, odwrócił tę tendencję. Producenci eksportujący w ChRL podają swoje ceny w USD i wzrost jego wartości doprowadził do spadku atrakcyjności przywozu dla importerów unijnych.

4.3.2. Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, i podcięcie cenowe

- (72) Komisja określiła ceny przywozu na podstawie bazy danych statystycznych Eurostatu.
- (73) Średnia cena przywozu do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 3

Ceny przywozu z ChRL (EUR/tona)

	2012	2013	2014	2015 (ODP)
Ceny przywozu (EUR/tona)	912	821	874	1 146
Indeks (2012 = 100)	100	90	96	126

Źródło: Eurostat (baza COMEXT).

- (74) Średnia cena przywozu produktu objętego postępowaniem spadła o 4 % w latach 2012 – 2014, ale następnie wzrosła o 31 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (75) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przez porównanie:
- (76) średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen ex-works; oraz
- (77) danych statystycznych Eurostatu dotyczących przywozu wg kodu CN ustalonych na podstawie kosztu, ubezpieczenia i frachtu („CIF”), z odpowiednimi korektami uwzględniającymi cła i koszty ponoszone po przywozie.
- (78) Wynik porównania wyrażono jako odsetek hipotetycznych obrotów przemysłu unijnego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

- (79) Pomimo wzrostu średniej ceny przywozu z Chin w 2015 r. podcięcie cenowe ustalono na poziomie wynoszącym 15 %.

4.4. Przywóz z innych państw trzecich

4.4.1. Wielkość przywozu z innych państw trzecich i jego udział w rynku

- (80) Wielkość przywozu do Unii z innych państw trzecich kształtowała się następująco:

Tabela 4

Wielkość przywozu (w tonach metrycznych) i udział w rynku – pozostałe państwa

	2012	2013	2014	2015 (ODP)
Wielkość przywozu z Malezji	60 571	64 188	53 398	68 774
<i>Indeks (2012 = 100)</i>	100	106	88	114
Udział w rynku – Malezja (%)	8	8	6	7
<i>Indeks</i>	100	98	74	89
Wielkość przywozu z Egiptu	0	0	12 835	45 516
<i>Indeks</i>	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>
Udział w rynku – Egipt (%)	0	0	1	5
<i>Indeks</i>	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>
Wielkość przywozu z Norwegii	33 260	35 255	35 496	41 619
<i>Indeks</i>	100	106	107	125
Udział w rynku – Norwegia (%)	4	4	4	4
<i>Indeks</i>	100	98	89	98
Wielkość przywozu z Turcji	20 940	17 619	19 252	19 703
<i>Indeks</i>	100	84	92	94
Udział w rynku – Turcja (%)	3	2	2	2
<i>Indeks</i>	100	78	77	74
Wielkość przywozu z pozostałych państw	46 148	47 624	59 493	73 795
<i>Indeks</i>	100	103	129	160
Udział pozostałych państw w rynku (%)	6	6	7	8
<i>Indeks</i>	100	95	108	125

Źródło: Eurostat (baza COMEXT).

- (81) Głównymi innymi źródłami dostaw do Unii były Malezja, Egipt, Norwegia i Turcja.
- (82) Udział przywozu z pozostałych państw trzecich w rynku wzrósł w okresie badanym z 21 % do 26 %.

- (83) Najwyższy wzrost odnotowano w przypadku przywozu z Egiptu. W pierwszych latach okresu badanego nie odnotowano żadnego przywozu, ale w 2015 r. przywóz z Egiptu, gdzie jeden duży producent posiadający siedzibę w ChRL nadal dokonuje znacznych inwestycji, osiągnął 5 % udziału w rynku.

4.4.2. Ceny przywozu z pozostałych państw trzecich

- (84) Średnie ceny przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowały się w następujący sposób:

Tabela 5

Ceny przywozu (EUR/tona)

	2012	2013	2014	2015 (ODP)
Ceny przywozu z Malezji	999	946	918	941
Indeks (2012 = 100)	100	95	92	94
Ceny przywozu z Egiptu	—	—	823	997
Indeks	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy
Ceny przywozu z Norwegii	912	821	874	1 146
Indeks	100	90	96	126
Ceny przywozu z Turcji	912	821	874	1 146
Indeks	100	90	96	126
Wielkość przywozu z pozostałych państw	874	827	1 206	1 310
Indeks	100	95	138	150

Źródło: Eurostat (baza COMEXT).

- (85) Z porównania na podstawie kodu CN wynika, że do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym ceny przywozu z Malezji były wyższe od cen przywozu z ChRL. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, malezyjskie ceny, w odróżnieniu od cen przywozu z pozostałych państw, nieznacznie się zmniejszyły.
- (86) W związku z tym, że norweski producent jest powiązany z jednym użytkownikiem unijnym, ceny norweskie są w znacznym stopniu cenami transferowymi stosowanymi między powiązаныmi stronami, czyli zdaniem Komisji nie gwarantują rzetelnego porównania.
- (87) Średnie ceny wynikające z analiz statystycznych nie odzwierciedlają cen rzeczywistych, ponieważ istnieją znaczne różnice w cenach między różnymi rodzajami produktów, a asortyment rodzajów produktu nie jest znany. W związku z tym niemożliwe jest wyciągnięcie wniosku w odniesieniu do ceny przywozu z innych państw trzecich.

4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.5.1. Uwagi ogólne

- (88) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny obejmuje ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu unijnego w okresie badanym. Jak wspomniano w motywie (18), w celu określenia potencjalnej szkody poniesionej przez przemysł unijny dokonano doboru próby.
- (89) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie na makroekonomiczne i mikroekonomiczne wskaźniki szkody.

- (90) Komisja przeprowadziła analizę wskaźników makroekonomicznych na podstawie danych przedstawionych w skardze i we wniosku o dokonanie przeglądu oraz w późniejszych uwagach i zweryfikowała je w miarę możliwości poprzez porównanie z danymi statystycznymi. Dane dotyczyły wszystkich producentów unijnych.
- (91) Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych.
- (92) Dane wykorzystywane do obliczania wskaźników uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (93) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu i poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (94) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (95) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2012	2013	2014	2015 (ODP)
Produkcja w tonach	536 878	584 197	616 382	652 857
<i>Indeks</i>	100	109	115	122
Moce produkcyjne w tonach	645 229	690 737	698 182	725 960
<i>Indeks</i>	100	107	108	113
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	83	85	88	90
<i>Indeks</i>	100	102	106	108

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, APFE.

- (96) Rok 2012 charakteryzował się niskim poziomem produkcji, niskim poziomem mocy produkcyjnych i niskim wykorzystaniem tych mocy. W kolejnych latach produkcja stopniowo rosła w odpowiedzi na rosnący popyt. W okresie po 2012 r. dokonano również mniej remontów pieców. Wszystkie te czynniki łącznie przyczyniły się do korzystnego rozwoju mocy produkcyjnych i ich wykorzystania.

4.5.2.2. Wielkość sprzedaży, udział w rynku i wzrost

- (97) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu unijnego w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Wielkość sprzedaży i udział w rynku (tony metryczne)

	2012	2013	2014	2015 (ODP)
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym	487 774	527 441	568 126	633 743
<i>Indeks</i>	100	108	116	130

	2012	2013	2014	2015 (ODP)
Udział w rynku (%)	65	65	63	66
Indeks	100	100	97	102

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, APFE.

- (98) Wielkości te kształtowały się na niskim poziomie w 2012 r., ale wzrost popytu doprowadził stopniowo do wzrostu wielkości sprzedaży, która zwiększyła się w 2015 r. o 30 % w porównaniu z rokiem 2012.
- (99) Jednakże do roku 2014 wzrost sprzedaży przemysłu unijnego był wolniejszy niż rozwój konsumpcji w Unii z powodu obecności podcinającego ceny przywozu z Chin. Udział przemysłu unijnego w rynku zmniejszył się z 65 % do 63 % w latach 2012 – 2014 i wzrósł do 66 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, po podniesieniu poziomu środków w 2014 r.

4.5.2.3. Zatrudnienie i wydajność

- (100) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Zatrudnienie i wydajność

	2012	2013	2014	2015 (ODP)
Liczba pracowników	3 580	3 456	3 366	3 404
Indeks	100	97	94	95
Wydajność (ton/pracownika)	150	169	183	192
Indeks	100	113	122	128

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, APFE.

- (101) Zatrudnienie zmniejszyło się o 5 % w latach 2012 – 2015 r. pomimo pozytywnego rozwoju sytuacji w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Restrukturyzacja przemysłu, jego starania w zakresie innowacji i optymalizacji procesów produkcji oraz wzrost poziomu wykorzystania mocy produkcyjnych doprowadziły do znacznej poprawy wydajności w okresie badanym.

4.5.2.4. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (102) W wyniku tego dochodzenia ustalono margines dumpingu na poziomie powyżej 70 %. Wpływ wielkości rzeczywistych marginesów dumpingu na przemysł unijny był umiarkowany od czasu podniesienia poziomu środków w 2014 r. Przemysł unijny zaczął w pełni korzystać z oddziaływania tych środków w 2015 r.
- (103) Łączne środki przyczyniły się do spadku przywozu z Chin i umożliwiły przemysłowi unijnemu utrzymanie jego udziału w rynku. Jednakże ceny przemysłu unijnego utrzymywały się na niskim poziomie i średnio poniżej ich poziomu z 2012 r.
- (104) W związku z tym można stwierdzić, że przemysł unijny był w stanie skorzystać z obowiązujących środków, a jego sytuacja zaczęła się poprawiać po szkodzie wyrządzonej w przeszłości przez dumping ze strony chińskich producentów eksportujących.

4.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.5.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (105) Średnie jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Ceny sprzedaży na rzecz niepowiązanych klientów w Unii

	2012	2013	2014	2015 (ODP)
Średnia jednostkowa cena sprzedaży <i>ex-works</i> na rzecz klientów niepowiązanych w Unii (w EUR/tonę)	1 107	1 064	1 059	1 079
<i>Indeks</i>	100	96	96	97

Źródło: Dane objętych próbą producentów unijnych.

- (106) Średnie ceny sprzedaży nie uległy istotnej zmianie od 2012 r., mimo że odnotowano lekki spadek o 3 % w 2015 r. w porównaniu z rokiem 2012.

4.5.3.2. Średnie jednostkowe koszty produkcji

- (107) Jednostkowe koszty produkcji w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 10

Jednostkowe koszty produkcji

	2012	2013	2014	2015 (ODP)
Jednostkowe koszty produkcji (w EUR/tonę)	1 188	1 082	1 055	1 005
<i>Indeks</i>	100	91	89	85

Źródło: Dane objętych próbą producentów unijnych.

- (108) Jednostkowe koszty produkcji zmniejszyły się w okresie badanym. Tendencję tę można wytłumaczyć zwiększeniem wykorzystania mocy produkcyjnych, co przyczynia się do zmniejszenia jednostkowych kosztów produkcji w tej kapitałochłonnej branży. Przemysł unijny skorzystał również z niskich cen surowców i energii.

4.5.3.3. Koszty pracy

- (109) Średnie koszty pracy producentów unijnych objętych próbą kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Średnie koszty pracy na pracownika

	2012	2013	2014	2015 (ODP)
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	52 316	53 849	57 443	59 099
<i>Indeks</i>	100	103	110	113

Źródło: Dane objętych próbą producentów unijnych.

- (110) Nieznaczny wzrost wynagrodzeń i zwolnienia nisko opłacanych pracowników wynikające z projektu zwiększania wydajności przeprowadzonego przez jednego z objętych próbą producentów spowodował wzrost średnich kosztów pracy na pracownika.

4.5.3.4. Zapasy

- (111) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 12

Zapasy (w tonach metrycznych)

	2012	2013	2014	2015 (ODP)
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego	111 626	119 813	105 740	92 914
<i>Indeks</i>	100	107	95	83

Źródło: Dane objętych próbą producentów unijnych.

- (112) Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego nieznacznie wzrósł w 2013 r., a następnie zmniejszył się w okresie badanym z powodu wzrostu popytu.
- (113) Wzrost poziomu środków w 2014 r. odegrał rolę w spadku zapasów pod koniec okresu badanego.

4.5.3.5. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (114) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje oraz zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 13

Rentowność

	2012	2013	2014	2015 (ODP)
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	– 13,7	– 3,3	0,4	8,6
<i>Indeks</i>	– 100	– 24	3	63
Przepływy środków pieniężnych (w tys. EUR)	– 25 623	– 17 008	635	47 361
<i>Indeks</i>	– 100	– 66	2	185
Inwestycje (w tys. EUR)	39 573	34 088	41 500	49 664
<i>Indeks</i>	100	86	105	126
Zwrot z inwestycji (%)	– 10	– 3	0	8
<i>Indeks</i>	– 100	– 27	4	82

Źródło: Dane objętych próbą producentów unijnych.

- (115) Komisja określiła rentowność producentów unijnych objętych próbą, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. W okresie badanym rentowność objętych próbą producentów unijnych stopniowo zaczęła się poprawiać i okazała się dodatnia w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

- (116) Przepływy środków pieniężnych netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Unijni producenci borykali się z ujemnymi przepływami środków pieniężnych w latach 2012 i 2013. Sytuacja stopniowo poprawiła się w okresie badanym, a producenci unijni odnotowywali dodatnie przepływy środków pieniężnych od 2014 r.
- (117) W okresie badanym nakłady inwestycyjne producentów unijnych objętych próbą wykazywały tendencję wzrostową. Wzrost ten był wyraźniejszy w 2015 r. Inwestycje w dużej mierze dotyczyły remontu pieców.
- (118) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Zwrot z inwestycji podążał za trendem wyznaczonym przez rentowność. Przywrócenie odpowiedniego poziomu zwrotu z inwestycji wynikało z poprawy sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego pod koniec okresu badanego.
- (119) Słabe wyniki finansowe przemysłu unijnego w latach 2012 i 2014 ograniczyły jego zdolność do pozyskania kapitału. Przemysł unijny wymaga znacznych i długoterminowych inwestycji, by móc remontować piece w regularnych odstępach czasu i kontynuować swoją działalność.

4.5.4. Wniosek dotyczący sytuacji przemysłu unijnego

- (120) Rok 2012 charakteryzował się niskim poziomem popytu, niskim poziomem mocy produkcyjnych spowodowanym remontem pieców, niskim poziomem wykorzystania mocy produkcyjnych, wysokim poziomem zapasów, środkami restrukturyzacyjnymi i niskimi cenami wynikającymi z wcześniejszego dumpingu, co łącznie doprowadziło do znacznych strat i wypływem środków pieniężnych w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą.
- (121) Następnie w latach 2012 – 2014 znaczny wzrost popytu doprowadził do wzrostu sprzedaży, co przełożyło się na zwiększenie produkcji i niższy poziom zapasów. Wzrosły moce produkcyjne i ich wykorzystanie. Lepsza absorpcja kosztów stałych, poprawa wydajności i spadek cen niektórych ważnych surowców umożliwiły znaczne obniżenie kosztów produkcji przedsiębiorstw objętych próbą.
- (122) Niemniej jednak pierwotne środki antydumpingowe wprowadzone w 2011 r. nie wyrównały w pełni podcięcia cenowego spowodowanego przez przywóz z Chin, który zwiększył się o 46 % między 2012 r. a 2014 r. Sytuacja ta negatywnie wpłynęła na poprawę sytuacji przemysłu unijnego.
- (123) Aby utrzymać swój udział w rynku, przemysł unijny musiał zmierzyć się z nieprzerwanym spadkiem cen i zdołał osiągnąć próg rentowności dopiero w 2014 r.
- (124) W następstwie zwiększenia poziomu środków w 2014 r., tendencje dotyczące udziału w rynku i cen przemysłu unijnego odwróciły się i wielkości te wzrosły. Jednostkowe koszty produkcji uległy dalszemu obniżeniu z powodu zwiększonej wielkości produkcji, umożliwiając przemysłowi unijnemu osiągnięcie zysku wynoszącego 8,6 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Wszystkie wskaźniki dotyczące wyników poprawiły się, włącznie ze wskaźnikiem dotyczącym tworzenia miejsc pracy.
- (125) Jak ustalono w toku dochodzenia w 2014 r., przemysł unijny nadal ponosił istotną szkodę we wrześniu 2013 r. Szkodliwe skutki przywozu produktów po cenach dumpingowych i produktów subsydiowanych nadal występowały w 2014 r. Dopiero po podniesieniu poziomu środków przemysł unijny stał się rentowny i mógł tworzyć miejsca pracy.
- (126) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że przemysł unijny w wyniku podniesienia poziomu środków w 2014 r. częściowo poprawił swoją sytuację po szkodzie wyrządzonej w przeszłości przez dumping i nie poniósł istotnej szkody w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

4.6. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody

- (127) Jak wspomniano w motywie 49, oszacowano, że niewykorzystane moce produkcyjne producentów w ChRL odpowiadały znacznej części całkowitej konsumpcji w Unii podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. W 2016 r. niewykorzystane moce produkcyjne zwiększyły się dwukrotnie w porównaniu z rokiem 2015. Ze względu na tę tendencję wzrostową oraz dużą atrakcyjność rynku unijnego, jak stwierdzono w motywie 59, prawdopodobne jest, że w przypadku uchylecia środków przywóz z ChRL zostałby wznowiony w znacznych ilościach.

- (128) Jak ustalono w motywie 75, chiński przywóz nadal znacznie podcinał ceny przemysłu unijnego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym pomimo niekorzystnej zmiany kursu wymiany EUR/USD.
- (129) Poprawa sytuacji w zakresie cen włókna szklanego była ograniczona. Ceny przemysłu unijnego pozostają poniżej ich poziomów z 2012 r., a wpływ podwyższenia poziomu środków w 2014 r. został osłabiony przez rosnącą presję ze strony przywozu z Egiptu. Po osiągnięciu poziomu sprzed kryzysu finansowego oczekuje się, że wzrost konsumpcji w Unii będzie stopniowo słabnąć.
- (130) Produkcja włókien szklanych jest wysoce kapitałochłonnym przemysłem. W okresie badanym producenci objęci próbą zainwestowali 165 mln EUR w swoje moce produkcyjne. W tym samym okresie ich operacyjne przepływy środków pieniężnych osiągnęły jedynie poziom 5 mln EUR. Z tych względów uchylenie środków doprowadziłoby do ryzyka i obciążenia finansowego, które dodatkowo podważałoby ekonomiczny sens tych długoterminowych inwestycji. Przemysł unijny byłby zmuszony do zamknięcia swoich pieców. Mogłoby to zagrozić jego istnieniu. Ponadto znaczny udział kosztów stałych sprawia, że sektor ten jest bardzo podatny na wahania wielkości produkcji. Oznacza to, że stosunkowo niewielki spadek produkcji spowodowałby znaczne straty. Niedawna poprawa sytuacji przemysłu unijnego jest związana w głównej mierze z lepszą absorpcją kosztów stałych wynikającą ze wzrostu wykorzystania mocy produkcyjnych, który był możliwy głównie ze względu na obowiązujące środki, w szczególności po roku 2014.
- (131) Ponadto na wyniki przemysłu unijnego w okresie badanym miały również pozytywny wpływ czynniki zewnętrzne, takie jak ceny energii i surowców, które były stosunkowo niskie. Z perspektywy długoterminowej mało prawdopodobne jest, że ceny tych surowców utrzymają się na tak niskim poziomie. Wzrost cen tych nakładów miałby dodatkowy negatywny wpływ na rentowność przemysłu unijnego.
- (132) Sytuacja przemysłu unijnego, mimo że w 2015 r. poprawiła się, wciąż jest niestabilna i charakteryzuje się utrzymującymi się niskimi cenami, zmiennymi kosztami produkcji oraz wysokimi wymogami kapitałowymi. W tym kontekście duże ilości dumpingowego przywozu z Chin po cenach podcinających ceny przemysłu unijnego prawdopodobnie spowodowałyby pogorszenie wyników finansowych przemysłu unijnego.
- (133) Na tej podstawie, w przypadku uchylenia środków antydumpingowych i utrzymania cła wyrównawczego na poziomie, który już okazał się nieskuteczny, aby ograniczyć napływ dużych ilości przywozu po cenach podcinających ceny przemysłu unijnego, Komisja uznała, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody.

5. INTERES UNII

- (134) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można wyraźnie stwierdzić, że utrzymanie obowiązujących środków antydumpingowych w tym przypadku nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia wyrządzającego szkodę dumpingu. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu unijnego, interesu importerów oraz interesu użytkowników.

5.1. Interes przemysłu unijnego

- (135) Odnotowano bardzo wysoki stopień współpracy ze strony producentów unijnych w niniejszym dochodzeniu.
- (136) Przemysł unijny wykazał, że jego działalność jest rentowna, o ile nie podlega nieuczciwej konkurencji ze strony przywozu dumpingowego i subsydiowanego, a obowiązujące środki umożliwiły przemysłowi częściową poprawę sytuacji po wyrządzonej szkodzie.
- (137) Jednocześnie uchylenie środków najprawdopodobniej doprowadziłoby do wzrostu nieuczciwej konkurencji ze strony przywozu z Chin po cenach dumpingowych, zagrażając dalszej działalności producentów unijnych.
- (138) Stwierdza się zatem, że utrzymanie obowiązujących środków leży w interesie przemysłu unijnego.

5.2. Interes importerów niepowiązanych

- (139) Jak wskazano w powyższym motywie 20, ośmiu niepowiązanych importerów przedłożyło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym kontroli wyrywkowej. Trzech największych importerów było objętych próbą, a dwóch z nich współpracowało. Reprezentowali oni 5 % przywozu z Chin w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Żaden z importerów, którzy zarejestrowali się jako zainteresowane strony w ramach niniejszego dochodzenia, nie zajął stanowiska popierającego lub sprzeciwiającego się środkom podlegającym przeglądowi.
- (140) Importerzy i przedsiębiorstwa handlowe mają dostęp do licznych źródeł dostaw w Unii, jak i poza nią. Ponadto produkt objęty postępowaniem jest w dużym stopniu znormalizowany, a jego źródła dostaw można skutecznie zmienić.
- (141) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdza, że rozszerzenie cła antydumpingowego miałoby niewielki wpływ na sytuację importerów.

5.3. Interes użytkowników

- (142) Produkt objęty dochodzeniem jest wykorzystywany w wielu branżach, takich jak przemysł transportowy (sektor motoryzacyjny, morski, lotniczy i kosmonautyczny oraz wojskowy), przemysł elektryczny/elektroniczny, produkcja energii wiatrowej, budownictwo, produkcja rur i zbiorników, towary konsumpcyjne. Wielu różnych użytkowników nawiązało współpracę.
- (143) 19 spośród 64 użytkowników, którzy zarejestrowali się jako zainteresowane strony, udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji. Reprezentowali oni ok. 10 % całkowitej konsumpcji w Unii.
- (144) Czternaście przedsiębiorstw opowiedziało się przeciwko przedłużeniu obowiązywania środków, trzy przedsiębiorstwa zajęły stanowisko popierające utrzymanie środków w mocy, a dwa wstrzymały się od głosu. Jedno stowarzyszenie użytkowników wyraziło swój sprzeciw wobec środków.
- (145) Niektórzy użytkownicy stwierdzili, że obowiązujące środki obniżają konkurencyjność produktów przetworzonych w porównaniu z takimi samymi produktami wytwarzanymi w Azji. Twierdzili oni również, że nie byli oni w stanie dokonać absorpcji analogicznego wzrostu kosztów lub przerzucić te koszty na swoich klientów.
- (146) W następstwie zwiększenia środków w 2014 r. Komisja zwiększyła poziom ceł nałożonych na produkt objęty postępowaniem do poziomu około dwukrotnie wyższego od pierwotnego cła antydumpingowego. Komisja oceniła, że wpływ tego rodzaju wzrostu nie przekroczy jednego punktu procentowego rentowności w przypadku sektorów wykorzystujących produkt objęty postępowaniem, chociaż przyznała, że niektóre sektory są bardziej narażone niż inne.
- (147) Zostało to potwierdzone w obecnym dochodzeniu. Z danych dostarczonych przez współpracujących użytkowników faktycznie wynika, że koszt włókien szklanych, niezależnie od ich pochodzenia, wzrósł w latach 2014–2015 o kwotę stanowiącą 0,5 % ich obrotów. Jednocześnie wzrosły obroty, zyski i zatrudnienie związane z produktem objętym postępowaniem. Tylko dwa przedsiębiorstwa zgłosiły spadek obrotów i zatrudnienia, a cztery przedsiębiorstwa spadek zysków.
- (148) Niektórzy użytkownicy twierdzili również, że przemysł unijny nie ma wystarczających mocy produkcyjnych, aby zaspokoić popyt w Unii, nie zwiększa tych mocy i nie jest konkurencyjny, ponieważ dysponuje mniej nowoczesnymi urządzeniami oraz ponosi wyższe koszty energii i pracy.
- (149) Dochodzenie wykazało, że zarzuty te nie są uzasadnione. Jak wskazano w poprzednich motywach, przemysł unijny dokonał znacznych inwestycji, poprawił swoją wydajność i zwiększył swoje moce produkcyjne pomimo strat ponoszonych przez dłuższy okres, który zakończył się w 2014 r. po podniesieniu poziomu środków w 2014 r. Dalszy rozwój mocy produkcyjnych wymaga długoterminowych nakładów kapitałowych, które są uzależnione od zapewnienia równych warunków działania, w ramach których konkurencyjni producenci mogą oczekiwać odpowiedniego zwrotu z inwestycji.

- (150) Ponadto pomimo podniesienia poziomu środków w latach 2014 – 2015 konsumpcja w Unii rozwijała się w tym samym tempie co w latach poprzednich. Istotnie istnieją alternatywne źródła dostaw poza ChRL, takie jak Bahrajn, Egipt, Japonia, Malezja i USA. W okresie badanym przywóz z ChRL prawie nigdy nie przekroczył połowy całkowitej wielkości przywozu z państw trzecich, a jego najwyższy udział w rynku wyniósł 17 % całkowitej konsumpcji w Unii w 2014 r. Należy zaznaczyć, że celem ceł antidumpingowych i antysubsydyjnych nie jest powstrzymanie przywozu z Chin do Unii, ale zagwarantowanie, że taki przywóz uczciwie konkuruje z innymi źródłami dostaw.
- (151) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że rozszerzenie cła antidumpingowego miałoby niewielki wpływ na sytuację użytkowników.

5.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (152) Uchylenie środków miałoby istotny i negatywny wpływ na producentów unijnych.
- (153) Rozszerzenie cła antidumpingowego miałoby ograniczony wpływ na importerów, którzy nie zajęli stanowiska w tej sprawie.
- (154) Chociaż działalność niektórych użytkowników jest narażona na wzrost kosztów produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego, w dochodzeniu potwierdzono, że środki miały ograniczony wpływ na ogólne wyniki przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem.
- (155) Komisja stwierdza, że w ujęciu ogólnym nie istnieją przekonujące powody przemawiające przeciwko utrzymaniu obecnych środków antidumpingowych wobec przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL.

6. WNIOSEK I UJAWNIECIE INFORMACJI

- (156) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano utrzymać obowiązujące środki antidumpingowe. Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji. Tylko jedna zainteresowana strona – skarżący – zgłosiła się po ujawnieniu ustaleń i zgodziła się z ustaleniami Komisji oraz wnioskiem dotyczącym utrzymania w mocy środków antidumpingowych.
- (157) Z powyższych ustaleń wynika, że zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego należy utrzymać środki antidumpingowe stosowane względem przywozu niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z ChRL, wprowadzone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 248/2011 ostatnio zmienionym rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1379/2014.
- (158) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antidumpingowe na przywóz nici ciętych z włókien szklanych, o długości nieprzekraczającej 50 mm; niedoprzędów z włókien szklanych, z wyłączeniem niedoprzędów z włókien szklanych, które są impregnowane i powlekane i których straty podczas prażenia wynoszą więcej niż 3 % (zgodnie z normą ISO 1887); oraz mat z włókien szklanych z wyłączeniem mat z waty szklanej, obecnie objętych kodami CN 7019 11 00, ex 7019 12 00 (kody TARIC 7019 12 00 21, 7019 12 00 22, 7019 12 00 23, 7019 12 00 25, 7019 12 00 39) i 7019 31 00, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed oceniem są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wyprodukowanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
Jushi Group Co., Ltd; Jushi Group Chengdu Co., Ltd; Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	14,5	B990
Changzhou New Changhai Fiberglass Co., Ltd; Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd; Changzhou Tianma Group Co., Ltd	0	A983
Chongqing Polycomp International Corporation	19,9	B991
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku I	15,9	
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	19,9	A999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych antydumpingowych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi być zgodna z wymogami określonymi w załączniku II. W razie braku takiej faktury stosuje się cło mające zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 kwietnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą:

Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Taishan Fiberglass Inc.;	B992
PPG Sinoma Jinjing Fiber Glass Company Ltd	
Xingtai Jinniu Fiberglass Co., Ltd	B993
Weiyuan Huayuan Composite Material Co., Ltd	B994
Changshu Dongyu Insulated Compound Materials Co., Ltd	B995
Glasstex Fiberglass Materials Corp.	B996

ZAŁĄCZNIK II

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 3, musi zawierać oświadczenie w następującej formie, podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową:

1. Imię i nazwisko oraz stanowisko pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową.
2. Oświadczenie o następującej treści: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) produktów z włókien szklanych sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w ChRL. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”.
3. Data i podpis.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/725**z dnia 24 kwietnia 2017 r.**

w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej mezotrion, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą Komisji 2003/68/WE ⁽²⁾ mezotrion włączono jako substancję czynną do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽³⁾.
- (2) Substancje czynne włączone do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG uznaje się za zatwierdzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 i są one wymienione w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽⁴⁾.
- (3) Zatwierdzenie substancji czynnej mezotrion, określonej w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011, wygasa w dniu 31 lipca 2017 r.
- (4) Wniosek o odnowienie zatwierdzenia mezotrionu złożono zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 844/2012 ⁽⁵⁾ w terminie określonym w tym artykule.
- (5) Wnioskodawca złożył dodatkową dokumentację wymaganą zgodnie z art. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012. Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy stwierdziło, że wniosek jest kompletny.
- (6) Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy, w porozumieniu z państwem członkowskim pełniącym rolę współsprawozdawcy, przygotowało sprawozdanie z oceny dotyczącej odnowienia i w dniu 23 lutego 2015 r. przedłożyło je Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) oraz Komisji.
- (7) Urząd przekazał sprawozdanie z oceny dotyczącej odnowienia wnioskodawcy i państwom członkowskim, dając im możliwość przedstawienia uwag, a otrzymane uwagi przekazał Komisji. Urząd podał również do wiadomości publicznej dodatkową dokumentację skróconą.
- (8) W dniu 7 marca 2016 r. ⁽⁶⁾ Urząd przekazał Komisji wnioski dotyczące tego, czy można oczekiwać, że mezotrion spełnia kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009. W dniu 6 grudnia 2016 r. Komisja przedstawiła projekt sprawozdania w sprawie odnowienia zatwierdzenia mezotrionu na forum Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 2003/68/WE z dnia 11 lipca 2003 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia trifloksystrobiny, karfentrazonu etylowego, mezotrionu, fenamidonu i izoksafutolu jako substancji czynnych (Dz.U. L 177 z 16.7.2003, s. 12).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 26).

⁽⁶⁾ EFSA (Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności), 2016 r. „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance mesotrione” (Wnioski z wzajemnej weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej mezotrionu). Dziennik EFSA 2016;14(3):4419, 103 ss. doi:10.2903/j.efsa.2016.4419. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu.

- (9) W odniesieniu do jednego lub większej liczby reprezentatywnych zastosowań co najmniej jednego środka ochrony roślin zawierającego mezotrion ustalono, że kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 zostały spełnione. Należy zatem odnowić zatwierdzenie mezotrionu.
- (10) Ocena ryzyka dotycząca odnowienia zatwierdzenia mezotrionu opiera się na ograniczonej liczbie reprezentatywnych zastosowań, które jednak nie ograniczają zastosowań, w odniesieniu do których mogą zostać dopuszczone środki ochrony roślin zawierające mezotrion. Nie należy zatem utrzymywać ograniczenia do zastosowania wyłącznie w charakterze środka chwastobójczego.
- (11) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej należy jednak uwzględnić pewne warunki i ograniczenia. Należy w szczególności zażądać dodatkowych informacji potwierdzających.
- (12) Zgodnie z art. 20 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 13 ust. 4 należy odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011.
- (13) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/950 ⁽¹⁾ przedłużono okres zatwierdzenia mezotrionu do dnia 31 lipca 2017 r., aby umożliwić zakończenie procesu odnowienia przed datą wygaśnięcia zatwierdzenia tej substancji. Z uwagi na to, że decyzję w sprawie odnowienia podjęto przed przedłużonym terminem wygaśnięcia zatwierdzenia, niniejsze rozporządzenie stosuje się jednak od dnia 1 czerwca 2017 r.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Odnowienie zatwierdzenia substancji czynnej

Odnawia się zatwierdzenie substancji czynnej mezotrion określonej w załączniku I z zastrzeżeniem warunków wyszczególnionych w tym załączniku.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 czerwca 2017 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/950 z dnia 15 czerwca 2016 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych 2,4-DB, beta-cyflutryna, karfentrazon etylowy, *Coniothyrium minitans* szczep CON/M/91-08 (DSM 9660), cyjazofamid, deltametryna, dimetenamid-p, etofumesat, fenamidon, flufenacet, flurtamion, foramsulfuron, fostiazat, imazamoks, jodosulfuron, iprodion, izoksaflutol, linuron, hydrazyd kwasu maleinowego, mezotrion, oksasulfuron, pendimetalina, pikoksystrobina, siltiofam i trifloksystrobina (Dz.U. L 159 z 16.6.2016, s. 3).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 kwietnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Nazwa zwyczajowa, Numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
Mezotrion Nr CAS 104206-82-8 Nr CIPAC 625	Mezotrion 2-(4-metylo-2-nitrobenzoilo)cykloheksano-1,3-dion	≥ 920 g/kg R287431 maks. 2 mg/kg R287432 maks. 2 g/kg 1,2-dichloroetan maks. 1 g/kg	1 czerwca 2017 r.	31 maja 2032 r.	W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania w sprawie odnowienia zatwierdzenia mezo-trionu, w szczególności jego dodatki I i II. W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na: — ochronę operatorów, — ochronę wód gruntowych w podatnych na zagrożenia regionach, — ochronę ssaków, roślin wodnych i roślin niebędących przedmiotem zwalczania. W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko. Wnioskodawca przedkłada następujące informacje potwierdzające: 1) profil genotoksyczny metabolitu AMBA; 2) sposób działania substancji czynnej posiadającej właściwości zaburzania funkcjonowania układu hormonalnego, w szczególności badania na poziomie 2 i 3, wskazane obecnie w ramach koncepcyjnych OECD (OECD 2012) i przeanalizowane w opinii naukowej EFSA w sprawie oceny ryzyka substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego; 3) wpływ procesów uzdatniania wody na charakter pozostałości obecnych w wodach powierzchniowych i podziemnych, w przypadku gdy wody powierzchniowe lub podziemne pobiera się w celu wykorzystania jako wody pitnej. Wnioskodawca przedkłada Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi informacje wymagane w pkt 1 do dnia 1 lipca 2017 r., a informacje wymagane w pkt 2 do dnia 31 grudnia 2017 r. Wnioskodawca przedkłada Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi informacje potwierdzające wymagane w pkt 3 w okresie dwóch lat po podaniu do wiadomości publicznej przez Komisję wytycznych dotyczących oceny wpływu procesów uzdatniania wody na charakter pozostałości obecnych w wodach powierzchniowych i podziemnych.

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części A skreśla się wpis 61 dotyczący meztionu;
- 2) w części B dodaje się wpis w brzmieniu:

„112	Meztion Nr CAS 104206-82-8 Nr CIPAC 625	Meztion 2-(4-metylo-2-nitrobenzoilo)cykloheksano-1,3-dion	≥ 920 g/kg R287431 maks. 2 mg/kg R287432 maks. 2 g/kg 1,2-dichloroetan maks. 1 g/kg	1 czerwca 2017 r.	31 maja 2032 r.	W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania w sprawie odnowienia zatwierdzenia meztionu, w szczególności jego dodatki I i II. W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na: — ochronę operatorów, — ochronę wód gruntowych w podatnych na zagrożenia regionach, — ochronę ssaków, roślin wodnych i roślin niebędących przedmiotem zwalczania. W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko. Wnioskodawca przedkłada następujące informacje potwierdzające: 1) profil genotoksyczny metabolitu AMBA; 2) sposób działania substancji czynnej posiadającej właściwości zaburzania funkcjonowania układu hormonalnego, w szczególności badania na poziomie 2 i 3, wskazane obecnie w ramach koncepcyjnych OECD (OECD 2012) i przeanalizowane w opinii naukowej EFSA w sprawie oceny ryzyka substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego; 3) wpływ procesów uzdatniania wody na charakter pozostałości obecnych w wodach powierzchniowych i podziemnych, w przypadku gdy wody powierzchniowe lub podziemne pobiera się w celu wykorzystania jako wody pitnej. Wnioskodawca przedkłada Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi informacje wymagane w pkt 1 do dnia 1 lipca 2017 r., a informacje wymagane w pkt 2 do dnia 31 grudnia 2017 r. Wnioskodawca przedkłada Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi informacje potwierdzające wymagane w pkt 3 w okresie dwóch lat po podaniu do wiadomości publicznej przez Komisję wytycznych dotyczących oceny wpływu procesów uzdatniania wody na charakter pozostałości obecnych w wodach powierzchniowych i podziemnych.”
------	---	--	--	-------------------	-----------------	---

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/726**z dnia 24 kwietnia 2017 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 kwietnia 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	EG	325,6
	MA	101,7
	TR	127,7
	ZZ	185,0
0707 00 05	MA	79,4
	TR	156,1
	ZZ	117,8
0709 93 10	MA	78,6
	TR	140,8
	ZZ	109,7
0805 10 22, 0805 10 24, 0805 10 28	EG	52,4
	IL	130,6
	MA	68,9
	TR	71,4
	ZZ	80,8
0805 50 10	AR	68,9
	TR	67,2
	ZZ	68,1
0808 10 80	AR	88,6
	BR	124,2
	CL	127,8
	CN	147,6
	NZ	152,4
	US	116,7
	ZA	86,9
	ZZ	120,6
	AR	175,5
0808 30 90	CL	133,5
	CN	113,2
	ZA	123,8
	ZZ	136,5

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/727

z dnia 23 marca 2017 r.

w sprawie uznania Czarnogóry zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/106/WE w odniesieniu do systemów szkolenia marynarzy i wydawania im świadectw

(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 1815)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/106/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie minimalnego poziomu wyszkolenia marynarzy ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywą 2008/106/WE państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zatwierdzeniu świadectw kompetencji marynarzy, wydawanych przez państwa trzecie, pod warunkiem że odpowiednie państwo trzecie jest uznane przez Komisję. Takie państwa trzecie muszą spełnić wszystkie wymogi konwencji Międzynarodowej Organizacji Morskiej o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht (konwencja STCW) z 1978 r.
- (2) Pismem z dnia 29 marca 2011 r. władze Grecji wniosły o uznanie Czarnogóry. W odpowiedzi na ten wniosek Komisja skontaktowała się z władzami Czarnogóry, aby przeprowadzić ocenę systemu szkolenia marynarzy oraz wydawania im świadectw w celu sprawdzenia, czy kraj ten spełnia wszystkie wymogi konwencji STCW i czy podjęto odpowiednie działania w celu zapobieżenia oszustwom w odniesieniu do świadectw. Wyjaśniono, że ocena będzie się opierała na wynikach inspekcji stanu faktycznego, którą przeprowadzą eksperci z Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego („agencja”).
- (3) Komisja przeprowadziła ocenę systemu szkolenia marynarzy oraz wydawania im świadectw w Czarnogórze, opierając się na wynikach inspekcji przeprowadzonej w lutym 2012 r. i biorąc pod uwagę dobrowolny plan działań naprawczych przedłożony przez władze Czarnogóry w czerwcu 2013 r.
- (4) W ocenie wskazano kilka obszarów, które powinny zostać właściwie uwzględnione przez władze Czarnogóry, w tym niedociągnięcia dotyczące przepisów krajowych, takie jak brak przepisów dotyczących kwalifikacji niektórych kategorii instruktorów i niewystarczające lub niekompletne wymogi w zakresie certyfikacji, a także procedury dotyczące jakości i programów szkoleniowych. W związku z tym uznano za konieczne, aby agencja przeprowadziła dodatkową inspekcję, która odbyła się w marcu 2015 r.
- (5) Po przeprowadzeniu dodatkowej inspekcji władze Czarnogóry przedłożyły uaktualniony plan działań naprawczych w listopadzie 2015 r. W maju 2016 r. Komisja przekazała władzom Czarnogóry sprawozdanie oceniające – w oparciu o wyniki inspekcji z marca 2015 r. i biorąc pod uwagę uaktualniony plan działań naprawczych – oraz zwróciła się o dodatkowe wyjaśnienia, które zostały udzielone przez władze Czarnogóry w lipcu, wrześniu i październiku 2016 r.
- (6) Na podstawie wszystkich zebranych informacji można stwierdzić, że władze Czarnogóry podjęły działania w celu dostosowania swojego systemu szkolenia marynarzy i wydawania im świadectw do wymogów konwencji STCW, łącznie z dostarczeniem odpowiednich dowodów w postaci dokumentów.
- (7) W szczególności Czarnogóra przyjęła nowe prawodawstwo w celu rozwiązania zidentyfikowanych niedociągnięć dotyczących przepisów krajowych, uaktualniła procedury dotyczące jakości swojej administracji oraz instytucji kształcenia morskiego oraz programy nauczania i programy szkoleniowe swoich instytucji kształcenia morskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 323 z 3.12.2008, s. 33.

- (8) Ostateczne wyniki oceny wskazują, że Czarnogóra spełnia wymogi konwencji STCW i jednocześnie podjęła ona stosowne środki zapobiegające oszustwom w odniesieniu do świadectw.
- (9) Państwa członkowskie otrzymały sprawozdanie z wyników oceny.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniom Morza przez Statki,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym uznaje się Czarnogórę do celów art. 19 dyrektywy 2008/106/WE w odniesieniu do systemów szkolenia marynarzy i wydawania im świadectw.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 marca 2017 r.

W imieniu Komisji
Violeta BULC
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/728**z dnia 20 kwietnia 2017 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/92/UE w sprawie nadzoru, kontroli zdrowia roślin i środków, które należy podejmować w odniesieniu do drewnianych materiałów opakowaniowych faktycznie stosowanych w transporcie określonych towarów pochodzących z Chin***(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 2429)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 3 zdanie czwarte,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja wykonawcza Komisji 2013/92/UE ⁽²⁾ przewiduje nadzór, kontrolę zdrowia roślin i środki, które należy podejmować w odniesieniu do drewnianych materiałów opakowaniowych faktycznie stosowanych w transporcie określonych towarów pochodzących z Chin.
- (2) Stosowanie decyzji wykonawczej 2013/92/UE wykazało, że drewniane materiały opakowaniowe stosowane w transporcie określonych towarów pochodzących z Chin nadal stwarzają ryzyko fitosanitarne dla Unii. Dlatego nadzór, kontrola zdrowia roślin i środki przewidziane w decyzji wykonawczej powinny obowiązywać do dnia 31 lipca 2018 r. i należy odpowiednio ustalić termin, do kiedy państwa członkowskie muszą zdać sprawozdanie z fitosanitarnych kontroli związanych z przywozem.
- (3) Kody Nomenklatury scalonej niektórych towarów zostały zaktualizowane zgodnie rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1821 ⁽³⁾. Należy zatem dostosować formularze sprawozdawcze zamieszczone w załącznikach I i II do decyzji 2013/92/UE do zaktualizowanej nomenklatury.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2013/92/UE.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji wykonawczej 2013/92/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 5 otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 5***Sprawozdawczość**

Nie naruszając przepisów dyrektywy Komisji 94/3/WE (*), państwo członkowskie powiadamia Komisję o liczbie i wynikach kontroli zdrowia roślin przeprowadzonych zgodnie z art. 2 i 3 niniejszej decyzji najpóźniej w dniu 31 lipca 2017 r. – za okres od dnia 1 kwietnia 2016 r. do dnia 31 marca 2017 r. i najpóźniej w dniu 30 kwietnia 2018 r. – za okres od dnia 1 kwietnia 2017 r. do dnia 31 marca 2018 r. W tym celu państwa członkowskie stosują formularz sprawozdawczy zamieszczony w załączniku II.

(*) Dyrektywa Komisji 94/3/WE z dnia 21 stycznia 1994 r. ustanawiająca procedurę powiadamiania o przejęciu przesyłki lub organizmu szkodliwego z państw trzecich i przedstawiających bezpośrednie zagrożenie fitosanitarne (Dz.U. L 32 z 5.2.1994, s. 37).”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/92/UE z dnia 18 lutego 2013 r. w sprawie nadzoru, kontroli zdrowia roślin i środków, które należy podejmować w odniesieniu do drewnianych materiałów opakowaniowych faktycznie stosowanych w transporcie określonych towarów pochodzących z Chin (Dz.U. L 47 z 20.2.2013, s. 74).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1821 z dnia 6 października 2016 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 294 z 28.10.2016, s. 1).

2) w art. 7 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Artykuły 1–4 stosuje się do dnia 31 lipca 2018 r.”;

3) w załącznikach I i II wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 kwietnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

1. W załączniku I do decyzji wykonawczej 2013/92/UE w wierszu ósmym liczbę „6908” zastępuje się liczbą „6907”.
 2. W załączniku II do decyzji wykonawczej 2013/92/UE w kolumnie ósmej liczbę „6908” zastępuje się liczbą „6907”.
-

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/729**z dnia 20 kwietnia 2017 r.**

dotycząca wniosku o odstępstwo złożonego przez Republikę Chorwacji zgodnie z art. 9 ust. 4 dyrektywy Rady 98/41/WE w sprawie rejestracji osób podróżujących na pokładzie statków pasażerskich płynących do portów państw członkowskich Wspólnoty lub z portów państw członkowskich Wspólnoty

(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 2437)

(Jedynie tekst w języku chorwackim jest autentyczny)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 98/41/WE z dnia 18 czerwca 1998 r. w sprawie rejestracji osób podróżujących na pokładzie statków pasażerskich płynących do portów państw członkowskich Wspólnoty lub z portów państw członkowskich Wspólnoty ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 98/41/WE ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa oraz możliwości ratowania pasażerów i członków załogi znajdujących się na statku pasażerskim oraz zapewnienie skuteczniejszych działań poszukiwania i ratownictwa oraz skuteczniejszych działań w następstwie wypadku.
- (2) Art. 5 ust. 1 dyrektywy 98/41/WE zawiera wymóg podania niektórych informacji w odniesieniu do wszystkich statków pasażerskich wypływających z portu położonego w państwie członkowskim i kursujących na trasie dłuższej niż dwadzieścia mil, licząc od punktu, z którego wypływają.
- (3) Art. 9 ust. 4 dyrektywy 98/41/WE zezwala państwom członkowskim na zwrócenie się do Komisji o odstępstwo od tego wymogu.
- (4) W piśmie z dnia 3 września 2015 r. Republika Chorwacji przekazała Komisji wniosek o odstępstwo od wymogu podawania informacji, określonego w art. 5 ust. 1 dyrektywy 98/41/WE, w odniesieniu do osób znajdujących się na pokładzie wszystkich statków pasażerskich pływających na różnych trasach wokół chorwackich wysp.
- (5) W dniu 20 października 2015 r. Komisja poprosiła Republikę Chorwacji o dodatkowe informacje umożliwiające ocenę wniosku. W dniu 18 maja 2016 r. Republika Chorwacji przekazała swoją odpowiedź i zmieniła wniosek o odstępstwo, odnoszący się do następujących tras: trasy Zadar-Ist i Zadar-Olib na linii promowej „Zadar-Premuda / Mali Lošinj”; trasy Split-Hvar, Hvar-Prigradica i Hvar-Korčula na szybkiej linii „Korčula-(Prigradica)-Hvar-Split”; trasy Zadar-Ist i Zapuntel-Zadar na szybkiej linii „Ist-Molat-Zadar”; trasa Split-Bol na szybkiej linii „Jelsa-Bol-Split”; trasa Split-Hvar na szybkiej linii „Split-(Milna)-Hvar”; trasa Split-Hvar na szybkiej linii „Lastovo-Vela Luka-Hvar-Split”; trasa Rijeka-Rab na szybkiej linii „Novalja-Rab-Rijeka”; trasa Split-Vela Luka na linii promowej „Lastovo-Vela Luka-Split”; trasa Split-Stari Grad na linii promowej „Split-Stari Grad”; trasa Vis-Split na linii promowej „Vis-Split”; trasy Mali Lošinj-Cres i Cres-Rijeka na szybkiej linii „Mali Lošinj-Ilovik-Susak-Unije-Martinšćica-Cres-Rijeka”; trasa Premuda-Zadar na szybkiej linii „Olib-Silba-Premuda-Zadar”; trasy Vis-Split i Hvar-Split na szybkiej linii „Vis-Hvar-Split”; trasy Dubrovnik-Sobra i Korčula-Lastovo na szybkiej linii „Dubrovnik-Šipanska luka-Sobra-Polače-Korčula-Lastovo”.
- (6) Komisja, wspomagana przez EMSA, zbadała wniosek o odstępstwo na podstawie posiadanych przez nią informacji.
- (7) Republika Chorwacji przekazała następujące informacje: 1) roczne prawdopodobieństwo napotkania fali o znamiennej wysokości przekraczającej dwa metry na wyznaczonych trasach jest niższe niż 10 %; 2) statki, których dotyczy odstępstwo, prowadzą rejsy w ramach regularnej obsługi; 3) głównym zadaniem obsługi jest zapewnienie regularnego połączenia położonych na peryferiach regionów dla stałych użytkowników; 4) w strefie, w której żeglują statki pasażerskie, funkcjonuje system kierowania żeglugą z lądu, dostępne są wiarygodne prognozy meteorologiczne oraz wystarczający sprzęt poszukiwawczy i ratunkowy; 5) brakuje odpowiedniej infrastruktury buforowej i zaplecza portowego w celu rejestrowania informacji o pasażerach w sposób zgodny z harmonogramem rejsów i zsynchronizowany z transportem lądowym oraz 6) wniosek o odstępstwo miałby zastosowanie do wszystkich operatorów pływających na określonych trasach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 2.7.1998, s. 35.

- (8) Ostateczne wyniki oceny wskazują, że wszystkie warunki związane z zatwierdzeniem odstępstwa zostały spełnione.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniom Morza przez Statki,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się wniosek Republiki Chorwacji o odstępstwo na mocy art. 9 ust. 4 dyrektywy 98/41/WE w zakresie rejestrowania wszystkich informacji określonych w art. 5 ust. 1 tej dyrektywy w odniesieniu do osób znajdujących się na pokładzie wszystkich statków pasażerskich prowadzących regularną obsługę na następujących trasach (w tym na trasach powrotnych):

- 1) trasy Zadar–Ist i Zadar–Olib na linii promowej „Zadar–Premuda / Mali Lošinj”;
- 2) trasy Split–Hvar, Hvar–Prigradica i Hvar–Korčula na szybkiej linii „Korčula–(Prigradica)–Hvar–Split”;
- 3) trasy Zadar–Ist i Zadar–Zadar na szybkiej linii „Ist–Molat–Zadar”;
- 4) trasa Split–Bol na szybkiej linii „Jelsa–Bol–Split”;
- 5) trasa Split–Hvar na szybkiej linii „Split–(Milna)–Hvar”;
- 6) trasa Split–Hvar na szybkiej linii „Lastovo–Vela Luka–Hvar–Split”;
- 7) trasa Rijeka–Rab na szybkiej linii „Novalja–Rab–Rijeka”;
- 8) trasa Split–Vela Luka na linii promowej „Lastovo–Vela Luka–Split”;
- 9) trasa Split–Stari Grad na linii promowej „Split–Stari Grad”;
- 10) trasa Vis–Split na linii promowej „Vis–Split”;
- 11) trasy Mali Lošinj–Cres i Cres–Rijeka na szybkiej linii „Mali Lošinj–Ilovik–Susak–Unije–Martinšćica–Cres–Rijeka”;
- 12) trasa Premuda–Zadar na szybkiej linii „Olib–Silba–Premuda–Zadar”;
- 13) trasy Vis–Split i Hvar–Split na szybkiej linii „Vis–Hvar–Split”;
- 14) trasy Dubrovnik–Sobra i Korčula–Lastovo na szybkiej linii „Dubrovnik–Šipanska luka–Sobra–Polače–Korčula–Lastovo”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Chorwacji.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 kwietnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Violeta BULC
Członek Komisji

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1255/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 223/2014 w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym o przepisy określające zawartość rocznych i końcowych sprawozdań z wdrażania, w tym wykaz wspólnych wskaźników

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 337 z dnia 25 listopada 2014 r.)

Strona 47, art. 2 ust. 3, w brzmieniu sprostowanym na stronie 33 w Dz.U. L 43 z 18.2.2015:

- zamiast:* „3. Oprócz informacji określonych w ust. 1 końcowe sprawozdanie z wdrażania, jak również roczne sprawozdanie z wdrażania za rok 2017 i 2022 zawierają informacje na temat stopnia, w jakim realizowane są cele szczegółowe i ogólne Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym, oraz ocenę ich realizacji, jak ustanowiono w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 223/2014.”,
- powinno być:* „3. Oprócz informacji określonych w ust. 1 końcowe sprawozdanie z wdrażania, jak również roczne sprawozdanie z wdrażania z roku 2017 i 2022 zawierają informacje na temat stopnia, w jakim realizowane są cele szczegółowe i ogólne Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym, oraz ocenę ich realizacji, jak ustanowiono w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 223/2014.”.
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL